

HISTÓRIA
AMA' SZÉP IFJÚ
ÁRGIRUSRÓL
AKLÉTON KIRÁLYNAK
KISSEBBIK FIJÁRÓL
ÉS AMAZ IGEN SZÉP
TÜNDÉR
ILONARÓL,
AZ Ő EL-VÁLASZTOTT
KEDVES MÁTKÁJÁRÓL.

Őszi Vetés után fokoknak kedvek töltéséért.

NYOMTATOTT MDCCXCIV.

Meghívó

a XVIII. századi Osztály vitaülésére

2022. január 18-án, kedden 17 órára

NAGY LEVENTE

„Piros orcámat deríti magyar vér...”

Magyar–román közköltészeti kapcsolatok
a 18. század végén,
különös tekintettel Ioan Barac Árgirus-fordítására

című online előadására

A címben idézett sor a 18. század végi és 19. század eleji erdélyi román irodalom egyik legfontosabb szerzőjének, Ioan Baracnak (1777–1848) magyar nyelven írt epigrammájából való. A hungarus tudatnak és a magyarság iránti elköteleződésnek ilyen fokú megnyilvánulása ritka a 18–19. századi erdélyi és magyarországi román irodalomban. Ennek ellenére a román közköltészetben a római eredetet hirdető ideológia mellett rendre megjelentek a hungarus tudat egyes elemei is. Ennek az irányzatnak a legjelentősebb képviselője volt Barac, aki egyben a magyar irodalom legfontosabb román fordítója is. Többek között Mészáros Igánc Kartigámját, Fazekas Mihály Lúdas Matyiját, Gessner Első hajósát (Kazinczy magyar fordítása alapján), Vályi Nagy Ferenc Pártos Jeruzsálemét, valamint Kis István Radák Poliksena haláláról készített verseit fordította le románra. Legnagyobb sikernek az Árgirus-fordítása bizonyult (első kiadás: Szeben, 1801), melyet a 19. század folyamán tízévenként újra kiadtak. Barac fordítása kapcsán újra előtérbe kerültek az Árgirus-történet politikai allegóriaként való értelmezései, valamint a Gergei/Gyergyai-féle 16. századi széphistória keletkezéstörténetének kérdései is. Az előadó ezekre is reflektál néhány újabb szempont felvillantásával.

A vitaülés nyilvános Zoom-linkje:

<https://us06web.zoom.us/j/87519192896?pwd=SThLMEEgwMm1Cc2haSTZKOC9UYk9DUT09>

Meeting ID: 875 1919 2896, Passcode: 127468

Mindenkit szeretettel várunk!

